તમામ નવા ગાયન રૂપી ખેલ.

સીતમે સ્યેતાન કરેબે અઝાઝીલ

યાને

તોખમે તાશીર સોબતે અશર.

જેમાં

તમામ નામીચી ૧૨૫ રાગ રાગણીઓથી ભરપુર કરવામાં આવેલછે.

૨૭૪૨

ત

રચાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર

ઠા૦ કાલીદાસ નાનજી

પુસ્તક પ્રસીધ કરનાર તથા વેચનાર.

મુબઈ મધે

ભંગડી બજાર ઘર નાં૦ ૧૧૩ ધી રાઇઝીંગ સ્ટાર પ્રિનટીંગ પ્રેસના માલેક

અબદુલહુસેન દાઉદખાને છાપીછે.

શંવત ૧૯૩૮—સને ૧૮૮૨. ઇસ્વી

કીમત ત્રણ આના.

૧૦૭૪

ચેતવણી

આએ ગાયન રૂપી નાટકના એોપેરાને કાયદા પ્રમાણે રજીસ્ટર કરાવી સરવે પ્રકારનો હક મારા સ્વાધીન રાખેલોછે માટે આ ચોપડી કોઇએ છાપવી અથવા છપાવવી નહીં તેમજ મારા હોકમ શીવાએ આ ખેલ કોઇએ કરવો નહી અગર કરશે તો તેનો જોખમ તે ધણી ઉપર છે.

લા૦ ઠકર કાલીદાસ નાનજી,
ચાહ વેચનાર તથા પુસ્તક વેચનાર.

ઠેકાણુ મુંબઇ બાહાર કોટ પાએધોની પોલીશ ચોકીની શામે ચાહની દુકાને તથા શીંધ કરાચી બંદરમાં જોરીઆ બજારમાં મારી ચોપડીઓની દુકાનેથી મલશે.

સીતમે સ્યેતાન ફેરેબે અઝાઝીલ

યાને

તોખમે તાશીર—સોબતે અસર

ઠુમરી.

અરે ફરહાદ ઉઠીએ મેરે જીગરકે જાની—યે રાહ

શાહજાદી—તુજશા કોઈ જાહાંનમે, બશર નહીં એએ જાની,

બલકે કોઈ બશરતો ક્યા, નહીં મલક નુરાની—તુજશા૦ ૧

દેખ મેતો ભુલ ગઈ, વો હુરકી ક્રીન આની,

આફતાબી સુરત તેરી માહાતાબી ચાંદની.

નાઝુક તન ઓર ગુલબદન, દેખહય નવ જુવાની—તુજશા૨

શાહજાદા—તકકા હોતા હુયે એશાંહી ગુલનદામકઈ—યેરાહ

તેરેભી જેશી કોઇ શાની ગુલન અન દામ નહીં

હુર પરીઓ મેંભી કોઇ, એશાહી ગુલફામ નહીં—તેરેભી.

દેખ તેરેકો સભી, હોતેહે સૈદા દીલસે,

જુલફ એશીહે તેરી, કોઈ એશા દામ નહી,—તેરેભી૦

ક્યા નીજાતક મે કહુ, તેરી ઝબાસે પ્યારી,

મોશલે ગુલ હયગી તુઇ, બુલ બુલે બદનામ નહી—તેરેભી૦

દો-દોસ્તો—   બનજારા યે રાહ

ઇયે દુનીયાશે એશાના, એક રોજકો હયે મરજાના,
ઇયે માલ સભી ખઝાના કુછ સાથ નહી લે જાના.
સબ છોડ યાહાંસે જાના —એક રોજકો હયે મરજાના૦ ૧
ઇશ લીયે સુન અયે જાની, ચલો જાવે સભી મેહમાની,
જો કુછ કે મીલે વો ખાના—એકરોજકો૦ ૨
ચલો બાગમે અપને જાવે, રંગરાગ વહાં કરવાવે,
હરએક વહાં કુછ ગાનાં—એક રોજકો૦ ૩
ઇયે બાર જુવાની જાતી જો ગઈ વો ફીર નહી આતી.
આખરકો હયે પસતાના—એક રોજકો૦ ૪

——o⁀o——

શાહજાદા—   યેહી રાહ

અયે દોસ્તો ક્યા તુમ કેહેતે, નહી હકસે જરા કુછ ડરતે.
તુમ છોડો પીના ખાના—એક રોજકો૦ ૫

દોસતો—ક્યું ઇતની ઝહાલત કરતા, દોસ્તોકા સુખન રધ કરતા
હયે સુના યે દીન દુખાના—એક રોજકો૦ ૬

શાહજાદા—હયે દોસ્તકો લાઝમ આવે કુછ નેક વો રા બતલાવે.
નહી કામ બુરા શીખલાના—એક રોજકો૦ ૭

દોસ્તો—ક્યા દુશમન હમ હયે તેરે, જો તુમકું હમ યે કેહેતે,
ક્યા સમઝા હમે બેગાના—એક રોજકો૦ ૮

એક દોસ્ત—અયે ભાઇ તું કીસકો કહેતા યે કહાંહે તેરી સુનતા.
હે ઓરતકા મસ્તાના—એક રોજકો૦ ૯
ચલો ચલો અબ અપને જાવે. ફીર કભી નહી હયાં આવે
હે કસમ હમે અબ ખાનાં—એક રોજકો૦ ૧૦

શેહજાદા—અએ દોસ્તો કયું તુમ મુજપર, જાતેહો ખફા અબ હોકર
નહીં દીલપર ઇતના લાના—એક રોજકો૦ ૧૧
ચલો મેંભી તુમારે અબ સંગ, ચલતાહું ન કુછહો તુમરંજ
આ ઝુરદા નહો તુમ જાના—એક રોજકો૦ ૧૨

શેહજાદી—તુમ સાથ ન ઇનકે જાઓ, યે બાત અમલમે લાઓ.
હે યેતો કોઇ રંદાના—એક રોજકો૦ ૧૩
યે કામ શેતાની છોડો, તુમ હકસે ન મોકું મોડો.
હે પાસ ઉસીકે જાના—એક રોજકો૦ ૧૪
યે શરાબ હરામ હયે યારો. કુછ દીલમે જરા બીચારો.
નહીં ચાહીયે પીના ખાના—એક રોજકો૦ ૧૫

———o⌣o———

શેહજાદા—(બદરૂલકમર)

અયે જાની ન ઇસમે બોલો, કુછ ઝબાન ન અપની ખોલો.
હે દોસ્ત મેરે દીલ જાના—એક રોજકો૦ ૧૬

———o⌣o———

શેતાન— અરે લાલદેવ ઇસ તરફ જલ્દ આ—યે રાહ
કે સેતાન ઇબલીસ મેરા નામ હયે,

જહાંનમ મેરા આખીર અનજામ હયે.
એકેલા ન દોઝખમે જાઊંગા
બોહોત આદમી સાથ લે જાઊંગા.
મેં દુશમન હું આદમકે બશ જાનકો,
સબા આહલે ઇસલામ ઇમાનકો.
અયે બેટી જરા તું મેરી પાસ આ.
મેરી બાતપર તું જરા દીલ લગા.
ઇસી શહેરમેં મરદ ઓરત હયે દો.
વો આહલે ખુદા હયે ઓરહે નેક ઓ.
સદા નેકપુંમેં વો મસહુલહે,
હરેક દમ ખુદાસે વો મસરૂરહે.
હે ઉનકો કીસી તોર કરના ખરાબ,
પીલાનાં હયે ઉનકો ઝરાસી સરાબ.
દો હમ ઝાત મેરે ગયે ઉસકે પાસ,
ખરાબ ઉનકો કરને બદલકર લીબાસ.
વો દોસ્તુકી સુરત ઉસીકે હે બન,
ગયે હે વો બેહેકાને કર મકરો ફન.
ઉન દોનુંને કરકે સવાલો જવાબ,
મરદકો વહાંસે વો કરલા ઇલાજ.
બસ લાએ હે વો બાગમે ઉસકે તઇ,
પીલાતે સરાબ તો વો પીતા નહીં

ઇસી વાસ્તે અબ તું જા ઉસકે પાસ,
એક નાઝુક પરીકા બદલકર લીબાસ.
ઔર દીલ ઉસકા મકરસે કર સુબતીલા,
શરાબ હાથસે તું ઉસીકો પીલા.

—o⌒o—

શૈતાન જાદી—રામતોરે નામકી ધુમ મચાઈ—એ રાહ.

પદર તેરા ફરમાન મે શર ચડાઉ
જાકે ઉસકો શરાબ પીલાઉ—પદર તેરા
મકરો ફરેબ કી જાલ બનાકે, મેદાનમે જાકે બીછાઉ
બાતોહિ કયા બલકે, સબકે તહી પન ફંદેમે ડાલ ફસાઉ—પદર
નાઝુક પરીશી નાયકન બનકે, ધર એક મેજા બનાઉ
જો કોઇ આવેગા ઉશકે તઈી અબ૦ દેખોમે કેશા મીલાઉ—પદર

—o—

શરાબી દોસ્ત— ગર હમને દીલ સનમકું દીયા—એ રાહ

ગર હમને મયે પરસ્તી કીયા, ફીર કીસીકો કયા,
અઝબસ શરાબ નાબ પીયા—ફીર કીસીકો કયા૦
પીકર શરાબ હમને બસ ઇસ મયે કદેકે બીચ,
ગર વસફે ગુલ અઝાર કીયા.—ફીર કીસીકો કયા૦
સાકીપે હમને અયેન નીશે કે ખુમારમે,
કુરબાંન જાન માલ કીયા, ફીર કીસીકો કયા.
બસ હમને ફરત શોકશે ઔર જબે ઇસ્કશે'

ઉસ વરક વસ કો તાગ કીયા, ફીર કીસીકો કયા.
વીરેનીગાસે સાકીહે અબર કમાને હે આજ
ગર દીલ મેરા શીકાર કીયા—ફીર કીસીકો કયા.

———:o:———

શેહજાદા— વાવા તસબીર કયા ખુબ બની હયે—એ રાહ
મેં તો નાહીં પીનેકા યે સરાબ હે નીજીસ,
યે શરાબ હયે નીજીસ, યે શરાબ હયે નીજીસ—મેં તો૦
ઇસ્કા પીનાં તો હરામ, સુનો હયગા લા કલામ.
હટો હટો તુમ ખબીસ, હટો હટો તુમ ખબીસ—મેં તો૦

———o———

દોસ્ત શરાબી—જાનો દીલશે કરૂં મેં તેરા કામ કામ કામ યે રાહ
ચલો છોડો કરો અપના કામ કામ કામ
કેહેના યે અપના નહીં માનતા હે,
યેતો હેગા અકલસેહી ખામ ખામ ખામ—ચલો૦
હાથ નહી ઇસને અપના રખાહે,
હરગીજ નદો ઇસકો અબ જામ જામ જામ.—ચલો૦
કસમ અબ ખાઓ મીલનેસે ઇસકે
કભીનાલો ઇસકા મોપે નામ નામ નામ.—ચલો.

———o———

ફીરાતા હયે હમેકાકા યે કીસમતકા બદલ જાના—યે રાહ
શેહજાદા—અરે યારો ખફા મતહો લઆઓ મેં યે પીતાહું,
અગર તુમ ઇસમે હો રાજી તો યેહી ફેલ કરતાહું

અજબ ઝીંદહે ખુદા જાને તુમારી અયે મેરે યારે,
નહીં તુમકો મેં આજુરદા યાહાં કરને કો આતાહું.
લે આવો દો મુજે વો જામ ન આજુરદા તુમહો દીલસે,
કે ખાતરસે તુમારે અબ શરાબે જામ પીતાહું

———— o ————

શાહજાદા—અજબ મયેકા યે હયે પ્યાલા આહાહાહા આહાહાહા.

હયે ઇસકા રંગ ગુલાલા આહાહાહા આહાહાહા.
પીયેગા જો કોઈ હુશીઆર યેહી ઇસમયકે પ્યાલેકો.
ફીરેગા હોકે મતવાલા, આહાહાહા આહાહાહા.
મીલહિ આખર મુજકો જહાં કે મયે પરસ્તુમે.
નીસા અઝબસ હુવા બાલા—આહાહાહા
જો દેખા સુરખુરૂ મુજકો જહાં કે દોસ્ત દારૂમે
હુવા દુશમનકા મુ કાલા—આહાહાહા.
લબા લબ દોર યે ચલતાહે પ્યાલા દમ બદમ મુજકો.
અજબ સાકીહે દીલવાલા—આહાહાહા
અજબ કયા રંગ હયે ઈસકા ગુલાબી ગુલ કે હયે જેસા,
કે હે લાલુમે ગુલાલા—અહાહાહા
ઝરાયે ઘુંટ પી દેખો કે કયા કયા ઇસમે હે લેઝત.
કે દમેમેતો હે આલા—આહાહાહા
ખુમારે કેફ હયે ઈશમે કે હરદમ કેફયત કુછ હે.
હુવાહું મસ્ત મતવાલા—આહાહાહા.

નેહાયત શોક હે દીલકો હમારે સબ્જ રંગુસે.
કે ફુલા રંગ ગુલાલા—આહાહાહા આહાહાહા

———o———

સબ સરાબી— સુભાન અલા ખુદાને કયા—એ રાહ

અજબ હમને કસીકો અબ ફરેબકી જાલમે ડાલા.
કીયા દીનો જહાં મેં અબ કસીકા હમને મુ કાલા.
હરેક હીકમતસે કસકે તણી શરાબ હમને પીલાઇ હે.
હમારે હાથસે યે છુટ કહાંથા જાનેહી વાલા.
જેસા હમ દેખતે આદમ વેસાહી કામ કરતે હે.
હમ હે શેતાન કે હમઝાદ નહીં હે હમસે કોઇ આલા.

———o———

અયે ગુલઝાર ઈત રહેમ દીલમે તું અપને ખોફ ખા—યે રાહ

દોસ્ત—અયે દોસ હમારે જાને મન બાત હમારી સુન જરા.

કસી શેહેરકી રંડીઆ જો જો યહાં યે રેહેતીયા,
વો હે તમામ યે બે વફા—બાત હમારી.
લેકીન ફકત યે એક જની વો હે મીશાલે પદમની,
બોલે ઉસીકા સબ પતા—બાત હમારી.
દેખ વો સામી નાકે પર, માલુમ હોતા હે વો ઘર.
ઉસમે વો રેહેતી માહાલકા—બાત હમારી
ગર પાસ તું ઉસકે જાયગા, લેઝત અજીબ પાયગા.
ચોખી કરેગી જાં ફીદા—બાત હમારી

———o———

શેહજાદી— તીરકા પેકાન રહા—યે રાહ

હાલ યે કયસા તેરા આહ અયે દીલદાર હુવા.
તુઝકો દેખેસે મેરા દીલ યહાં બીમાર હુવા.
પી શરાબ મસ્ત હુવા તું તો પીયારે જાની.
આબરૂ અપનીસે તું કીસ લીયે બેઝાર હુવા.
ખોફ અલ્લાહકા કુછ તુઝકો ન આયા ઝાલીમ,
સોહોબતે રીંદોમે તું બેઠકે બદનામ હુવા.
ચલ તું અબ ઘરકી તરફ અપના યે ઈનામ મતખો.
બાત સુના મે ઝરા મુજશે કયો બેઝાર હુવા.
ચલકે કર તોબા તુ અબ ઘરમે ઈયે બદ ફેલુંસે
કીસ લીયે તું ઈની ફયેલુંમે ગીરફતાર હુવા.

———o———

શેતાન— જા જા બેટેકું તેરે ખુસાલારે—યે રાહ

બાત મેરી સુના જલ્દ બેટીરે,
જો જો કે તુઝકો મેને કહાથા, તુને વો કયા કામ કીતીરે—બાત

———o⊂⊃o———

શેતાનજાદી— હીંયા કયો ખડા હીંદુસ્તાની—યે રાહ

તદબીર મેં કી એક જાની, તુમ કુછ મત હો હેરાની.
નાએકન મે બનકે બૈઠી હું રાહમેં
ઉસકી મેં કેહેતી નીશાની—તુમ કુછ.
ઉસ નાકે ઉપર મે ઘર લીઈહું,

સુન તું પદર યે ...ની—તુમ કુછ.
આને હૈ વાલા ... મેરે,
કરને દો કામ ... જાની—તુમ કુછ.
જીસ વખ્ત આવેગા સુન એ પદર વો,
કરતી હું ક્યા મે બયાની—તુમ કુછ

——o——

શેતાન— સુન તું મોરી શેહઝાદી—યેરાહ
અછા પીયારી બેટી મોરી,
જલ્દકર યે કામ જાની તાકે હો આરામ—અછા.
મેંબી તો ઉસકી ઓરતકું જાકે,
બેહેકામે ઉસકો કરતાહું બદનામ—અછા
મરદકું તું બેહેકામે ઓગતહું બેહેકાઊ,
જા તું જલ્દી કર મે જાકે કરતા હું યે કામ—અછા.

——:o:——

શેતાનઝાદી— રામ તોરે નામકી ધુન મચાઈ—યે રાહ
પદર બાત ક્યા અછી તુમને સુનાઇ
મેરે દીલકોબી યે ખુશ આઇ—પદર૦
તુમ ઉસકી ઓરતકો હરએક તરાંહસે,
જાકર કરો ગુમરાહી—પદર૦
મેં ઉસ મરદકો કરતી હું ગુમરા,
ઓર કરૂં બુખતી લાઈ—પદર૦

——o⌣o——

શેહઝાદી—ઇસ આતસસે કુરકતને કયા આગ લગાદી—યેરાહ

હયે હયે યે શરાબ મસ્ત તુઝે કીસને પીલાયા,
ઉસકો ખુદાકા ખોફ જરા કુછબી ન આયા,
સોહોબતમે બેઠ તું લુચ્ચું કે હુવા આખરે,
ઓર મેરેકુંભી રસવા તુંને આહ કરાયા,
પીકર શરાબ તું મસ્તીમે બેહોશ હો ગયા.
આખર એ દીન દુનીયા તુને અપને ગમાયા.
કીયા સોયા હે તું મસ્તી મે હુશીઆર જલ્દ હો.
તોબા તું કર એ કામોસે જો તું કામ કર આયા.

———o—— ——

શાહુઝાદા— તદૂરકા હોતાહે એસાહી—યેરાહ

બીન શરાબ મેરેકું યહાં આરામ નહીં
માસલે ઇસકે કોઇ દુનીયામે ભલા કામ નહીં—બીન૦
એ નસીહતકું તુમારે તુમ રખો પાસ અપને
બસ નસીહતસે મુજે કુંછભી સર અનજામ નહી—બીન૦
ઇસકે પીનેસે મુજે કાયા કીયા મીલી હે લીજત,
એસે લીજતકા કોઇ દુસરા બસ કામ નહીં.
ઇસકા તો ચસકા અભી મેરે ઝબાનકુહી લગા,
ઇસ લીયે છોડનેકા દીલપે મેરે નામ નહીં—બીન.
મેં અબ જાતાહું અભી ફીરકે વાહા પીતાહું
બસ બીના દુસરા મેરેકું યહા કામ નહીં—બીન૦

ઓર એક રંડી અજબ હેગી યહા પે મશહુર,
ઉસકે જેસી કોઈ દુનીયામે ગુલ અનદામ નહી—બીન.
અબ શરાબ પીકે ઉસ રંડીસે જા મીલતાહું.
એશ ઇશરતમે કરૂં જાકે સુભ શામ કહી.—બીન.

———o———

શાહજાદી— સખીયા તોરી નથની ઝુમકેદાર—યે રાહ
નજા મેરે પીયારે દીલદાર
છોડ મેરેકું તનહા યહાપે—કાં તું ચલા સરદાર—નજા॰
મે અકલ ઓર તું નાદાન મત બન—હોજા જરા હુશીયાર—નજા
મેંતો તેરેબીન પીયારે મરૂંગી—માન મેરી ગુફતાર.
પીના એ છોડતું અએ મેરે જાની—મુઝસે નકર તકરાર.
પીના શરાબકા બીલકુલ હરામહે—સુન તું અએ સરદાર
પી મત શરાબ ઓર નકર રંડીબાજી—ઓર તું ન હો બદકાર.
તોબા તું કર એૈસે કામોસે પીયારે—ફીર કર ન કર એસા કાર.
વાસ્તે ખુદા કે મુજપે રહમ ખા—મત બન તું અએ જાલીમકાર
તુજકું મેં હરગીજ જાને ન દુગી—યહાંસે અભી એકબાર.
દામ એહ તેરા છોડું નહીં મે—હાતોસે મેં અપને યાર,

———o———

શાહજાદા— ચલ નીકલ ચલ નીકલ—યે રાહ
ચલ છોડ ચલ છોડ ચલ છોડ ચલ છોડ દે
એતો દામન પકડ મત ઝગડ ચલ છોડ.

હટ હટ પે હયા હટ હટ પે હયા
મુજે મકરસે તું કરતી હે અનદ—અરે અરે બેવફા અરે અરે.
મુજે કીયા પકડ તું રખેગી ભલા—ચલ છોડ ચલ છોડદે.

———o———

શાહજાદી—ઈશક કીયા સોહૈ કીસી કામીલસે પુછા ચાહીએ

હાય ઈસકું કીયા હુવા હૈ હે એ અબ મૈ કીયા કરૂં
કીયા ઈલાજ ઈસકા કરૂં ઓર કોન હૈ કીસકું કહુ
બાતકું રદ કર એ મેરે કીરકે હૈ હે યે ગયા.
કીયા ઉસે કીસને કીયા એસા દીવાના ઓરજીનું
બખ્ત કીયા ઉલટા હૈ મેરા ગીરદશે ઈફલાકસે.
સબેભી સબ ઉડ ગયા હૈ હૈ એ દુખ કેસા સહુ.
હૈ જમીન એ સખ્ત તર ઓર આસમાં ભી દુર હૈ.
નઈ તો યારો એકદમ અનદી જમીન ધસ મરૂં.
ગમકી આતશ તન બદનમૈ હૈ ભરક મેરે રહી.
રાત દીન ઈસ ફીક્રકે શોલેસે જલ જલ મેં મરૂં

———oOo———

શેતાન જાદી—અએ બુઠીયાં તું કીયું રોતી પોક પોક—યેરાહ

મીસલ મેરે દુનીયામે નઈ કોઈ ઓર,
સુરત શીકલમૈ ખુશરત હું.
બલકે કોઈ ન હોગી જોર—મીસલ મેરે દુનીયામે.

———o———

શાહુજાદા—યે તો મજનુ હોગા દીવાના—યે રાહ

તું તો કીયા કોઇ હુરો પરી હે
સુરત તેરી એક જલવ ગરીહે,
તુંને દીવાના મુજકું કરી હે,—
વલ્લા તેરેમે જાદુ ગરીહે.
મેરી જાન અબતો તુંજપે મરીહે,
તુને આંખોમે જાદુ ભરીહે
અબતો તુજસે મેરી દીલ લગીહે
આંખ તુજસે મેરી આ લડીહે.
દીલ એ બેચેન મેરા કરીહે
તુહી માશુખ મેરી દીલ બરીહે

—o—

શેતાનજાદી—એક દુનીયામે ના ચીજ કુરહાદહુમે યે રાહ

યે દુનીયામે આશક સભી બે વફાહે.
હરએક ગરજકે સબ મુબતેલાહે.
બોહોત તેરે જેસે મુજપે આશક.
વોહ સબ ગરજકે બાદ મુજસે જુદાહે.
ઇસ વાસતે મે નાહીં દીલ લગાતી,
કે હરએક દુનીયામે સબ પુર જફાહે.
બસ અબ જેસે આએ હો, તુમ વેસે જાઓ.
તુમભી ઉનકે મીસલ પુર દગાહે,
મેરા દીલ બેજાર એ આશકીસે
કે જો જો મે દેખી વોહ સબ પુર ખતાહે

શાહજાદા

મજકુર રાહ

નહી મે દગાબાજ અએ મેરી પ્યારી,

તુજે દેખ મુજકું હુઈ એ કરારી.

ગુલામ તેરા હોકર ઘરકે મે અબ રહુંગા.

કરૂંગા તેરે પરસે મૈ જાન જારી.

રહેમખા ખુદાકે લીએ મુજપે જાની,

વીરહકી લગી તેરી મુજકું કટારી.

———o———

સયતાનજાદી

ફેર તુમારા ઈસ્કકા—યે રાહ

જો તુજે ઉલફત મેરી અએ જાને મન દરકાર હૈ.

ઈસ લીય તેરેસે મેરી યેહી ગુફતાર હૈ.

જો તેરી ઓરત હે ઘરમે ઉસકું તું સમજે હરામ,

મીસલે મા ઔર બૈનકે તબ તુહી મેરા યાર હૈ.

ઔર જો જો કામ મૈ તુજકું કહુ જીસ વખ્ત પર.

વો તુમ કરના પીયારે બસ યહી તકરાર હૈ.

———o○o———

શાહજાદા

દુરસે આઈહે સાકી દેખાને મૈ ખાનેકું—યે રાહ

બસ કસમ ઈસ બાતપર અએ જાને મન ખાતાહુ મૈ.

જો જો યે તુને કહા વો અબ બજાલાતા હુ મૈ.

આજસે ઓરત યે મેરી હેગી મીસલે મા વ બેન.
યે જબાનસે ખા કસમ ઔર તુજકુ કેહતા હું મૈં.
રાત દીન મૈં પાસ તેરી હો રહું મીસલે ગુલામ
સુન તું અય મેરી ગુલબદન ઇકરાર યે કરતાહું મૈં

——— ○ ———

રંયતાનજાદી

સુન અયે શાહ્પુર બાત યે મોરી—યે રાહ

અબ મૈં અપના જાન જીગર બસ સમજી હું તુજકું
વસલકી લીજત તુજકુ ચખાના લાજીમ હૈ મુજકુ
ચલ અબ અપને બાગમેં જાવે સુન અયે ગુલ અનદામ.
વહાં પે અપને દોનો ગટ ગટ પીયે શરાબકે જામ.
પીયે શરાબકે જામ વો ગટ ગટ હોવે ફેર લટ પટ,
હોવે ફેર લટપટ કે દોનો કરે યે એસ અશરત.
ઔર સુન તુ અયે દીલજાન.

——— ○ ———

શરાબી

વાવા યે અજબ હુબ હુ—યે રાહ

દે સાકી શરાબ હમકું તું
ભર ભર પીલા અબુ સબુ
ઔર હો ઉસીમેં મુશક બુ
લા તું હમારે રૂબરૂ

——— ○ ———

સાકી—અચ્છા જનાબ લીજીએ
ભર પેટ નોશ કીજીએ.
ખુશ હો યે જામ પીજીએ,
એસી હૈ તુમસે ગુફતગુ.

શરાબી—કૈસા હૈ શરાબ ખુબ નીશા, પીતેહી મૈં હોગા ફીદા.
વાવા અજબ હૈ કૈસા મઝા, કીસકે તું હૈ ફુખદ.

———o———

શયતાનજાદી

અબ સંગ હુમારે મજનુરે—યે શાહ
યે લે હાથસે હમારે પીયાલારે—વો પીયાલારે.
તેરે વાસ્તે મૈં યે શરાબ હું—લાહદું યે મેરા વાલારે.

———:o:———

શાહજાદા

વાવા યે તસવીર કીયા ખુબ બનીહે—યે શાહ
વાવા કીયા પીયાલા અછ્છા અજબ.
એ શરાબે ન અબ મીશલે હોગા ગુલો અબ
ઇસકું પીતાહું મૈં અબ, ઇસકું પીતાહું મૈં અબ.—વાવા.

———o———

શાહજાદી

ઇસ આતશે ફુરકતને કીયા આગ લગાદી—યેશાહ
આજ બહારે ખુદા સુન તું અયે દીલદાર પીયારે.

કુછ રયેમ તું ખા મેરેપે અએ યાર પીયારે. અબ૦
યે બાપ તેરા બુઢાહે કુછ ઇસકી તરફ દેખ.
ઇસ વખ્ત જઇફીમે હો ગમખાર પીયારે,
અલ્લાશે નહી ડરતાતો લોગોકા કુછ ડર રખ.
બે શરમ ન હો ઇતના અએ સરદાર પીયારે.
મૈ ઘરકી હું ઓરત તેરી કુછ ખોફ ખુદાકર.
ચલ ઘરકું યે સુનકર મેરી ગુફ્તાર પીયારે.
મૈ ખુબીમે કુછ કમતી નહી ઇસ્સે અએ જાલીમ.
જો છોડ મુજે યે કરતા યેહ બદકાર પીયારે.
અલ્લાકું ક્યા મુહ તું દેખાવેગા અએ બદકાર.
જો એસા હુવાહૈ ગીરફ્તાર પીયારે,
ગર એસા તુજે કરનાથા તો શાદી તું કીયું કી.
મેરેસે અરે બે હયા બદકાર પીયારે.
ચલ ઘરકી તરફ હોશ પકડ રખ તું મેરા હાથ.
બસ વાસતે અલ્લા કે અએ સરદાર પીયારે.

શાહજાદા

અબ જા મેહેલમે કરદે તું શીરીનકું ખબર–શાહ

ચલ યહાંસે દુર હો બાત કુછ ન કર,
સુરત તેરી સામનેસે મેરે દુર કર
બે હયા અએ બે શરમ હે તું બે ખતર.

જા યહાંસે કેહેતાહું જલ્દ અબ તું ઘર.
તું તો અબ હરામહે મુજકો સર બસર.
બલકે મેરી માહે તું મૈ તેરા પીસર.
અબ તુજે તલાક મૈ દેતા હું ખબર,
જલ્દ જા જલ્દ જા દોડે પે વકર.

——o——

શાહજાદી

અફસોસ કીસ તરહકી શુનતી હું મૈ કલામ. યે રાહ
મે હુદા ક્યા યે બકતા હૈ ઔર કરતાહૈ કલામ.
અફસોશ તુતો હો ગયા સ્યતાનકા ગુલામ.
બુનીયાદ તેરી જેશી થી વેસાહી તું હુવા.
શાયદ તુહી હૈગા કોઇ નુંતફ યે હરામ.
તલાક શાત હૈગી તેરી જાતકી ઉપર.
ઔર સાત પુશતપર તેરે તલાક હૈ મુદામ.
લાનત હૈ તેરી જાત ઔર બુનીયાદકી ઉપર.
જો ઇશ તરેહકે કામ તું કરતાયે સબ હરામ.

——o⁀o——

હાલે દીલ અબ કીસ તરહ તુજસે છુપાના ચાહીયે—યે રાહ
પીદર—છોડદે અબ ઇસકે તઇ, કુછ ન કહના ચાહીયે.
જો નહી સુનતાહે અપના કીયા સુનાના ચાહીયે.
નામ તું ઇસકા નલે અબ, છોડદે ઇસકે તઇ.

યે તો અબ મરદુદ હુવા, ઇસકું ન ફીના ચાહીયે
મે હયા ઔર બદકાર જાની ઔર શરાબી બન ગયા.
જો હુવા બદકાર ઉસસે ન મીલના ચાહીયે.
ચલ તું ઘરકી તરફ અબ્બે જાને મનકર કર સબ્ર,
યેહ તો બસ ગુમરાહ હુવા, અબ છોડના ચાહીયે.

——— :o: ———

શાહજાદી

મીલી લયલી મીલી લયલી—યે રાહ

ખુદા યા યે ગજબ કીયા તુને, મેરે શીરપર લે આયા હે
અજબ યે ગીરદશ દોરામે મેરેકું ફસાયા હે.
હુવા યે કીયા કે ઇસકે તઇ ઔર હૈ હે મેરે અલ્લાહ,
કે કીસ જાલીમને ઇસકા દીલ મેરેસે છોડાયા હૈ.
કહા જાઊ કરૂં કીયા મૈં હકીકત યે કીસે પુછું.
કે કીસેને દીલકું બસ ઇસકે યે મેરેસે ફીરાયા હૈ.
અરે હૈ હૈ મે મરજાઊં, ફીરાકે યારમે ઇસજા.
જુદાઇને મેરા ઇસ વખ્ત સબ્બે દીલકા ઉડાયા હૈ
યે ગમકી આગકા શોલા ભરકતા હે મેરે તનમે,
ઇસને તન બદન મેરા અરે યારો જલાયા હૈ.

——— o ———

પીદરકી નસીહત

આજ એ હુવે ઈશકમે દેવાની—યે રાહ

નામુસકો મેરે બટા લગાયા, હૈ હૈ નીકલાયે તો જાની.
ચલ અબ યહાંસે ઘરકી તરફ તું મત કર શોરો વ ફીગાની.
અબ કુછ સબર કર સપુતે જીગર તું મત તુ જલા યે જવાની,

———o———

શાહજાદી

ગયો ગયો શબે હમારા—યે રાહ

બસ ગયા અબ હે સબે હમારા, જો હુવા જુદા માહ પારારે,
હાય અબ ઘરમે કીયા મોહ બતાઉ, જો સાથ નહી મેરા પ્યારારે.
દીલ તો હુવા મેરા બેચેન યારો, જીગર હુવા પારા પારારે,

——— o ———

રનગદી જીયો હમારા સાલવરા—યેરાહ

પીદર—ઈતના ન રો તું દુનીયાહેગી, બલકે હેગી જહાં યહાંસે જાયરે
ઈસિ લીયે દુનીયાંસે ચલ દીલ લગાતું, મતકર યે શોરો ફીગાન

———o◯o———

યહાંસે જાયરે ચલ ઘરકુ યહાંસે જાયરે—એ રાહ

શાહજાદી—મેતો ઘરકું નહીં અબ આવુંરે,
ઉસકે ફીરાકમે યહી મર જાવુંરે
જોગન મૈ બનકે બન બન ફીરૂંગી, નામકા ઉસકે અલગ મૈ જગાવુંરે
ભેસ બદલ ઔર કફની પેહનકર, અંગ ભભુત રમાવુંરે.

તુમ અબ યહાંસે ઘરકું સીધારો, યેહી મૈ તુમકું સુનાવુંરે,
અભીતો હરગીજ નહીં મૈતો આવું, હરગીજ યહાંસે મૈતો નઆવું.
જબતક ઉસે મૈ ન પાવુંરે.

---o---

શાહુજાદી

જાનાકે જાયતો જાના નહી તો હોતા—યે રાહ

દીલ દેકે તું ફેર દીલકું છોડાયા મેરે જાની,
કુછ બોફ ખુદા તુજકું ન આયા મેરે જાની.
સાદી તું કરકે મેરેસે ફેર બેવફા હુવા.
હૈ હૈ યે તેરે દીલમે કીયા આયા મેરે જાની,
જંગલો જંગલ મૈ ફીરતી હું બસ વાસતે તેરે.
ઘરબારસે દીલમેભી ઉઠાયા મેરે જાની.
સબકું ન મુજે નીદન હે ઓર ન દીનકું હે આરામ.
દીન રેનકા તું ચેન ઉડાયા મેરે જાની.
કયા મગજપે હરામ તેરે, આહ ચડાહે.
મા બેન તુને મુજકું બનાયા મેરે જાની.
ઘસ રંડી બે હયાને આહ તુજે ક્યા કીયા,
જો દીલકું તેરે ઉસને ફેરાયા મેરે જાની.

---o---

ચમનમે આકે કોઈ દમ શબા થરી—યે રાહ

બેગનકી—ફેરાકે યારને દીલકું તો બે કરાર કીયા,

કે હાય ઉલફત કલપીને દીલ ફગાર કીયા.
અરે ઇસ જંગલે પ્રુન પ્યાર મે કાહા જાઉં.
મેરી યે જીનદગી જંગલમે તો પ્યાર કીયા.
અરે યે ગીરદશે ઇફલાકકા કહું કીયા મેં
કે ઇસનેહી મુજે દુનીયામે બે વકાર કીયા.

સ્યતાંનજાદી શાહુજાદા દોનો અનદરસે ગાતેહે.
મોકું દીગર ચલત દેની ગારીરે—યે રાહ

વાવા પ્રીત લગી કેયસીરે,
તુમ હમ દોનો છેલ છબીલે—વાવા પ્રીત કેસી લગીરે.
ગુલસે બુલબુલ હુવે પ્રુશહાલી અજબ લગી અપની યારીરે.
મોરાદે દીલકી જો બર આવે, કીયું ન કરત જાય પ્રુશહાલીરે.
મન મોહન અપની દોનો રહેગી, ચલત કરે દીલદારીરે.

શાહુજાદા

પરશી થાં કોન ખુદાકે લીયે લાયા મુજકો—યેરાહ

વસફ કયા તેરી યહાં અયે સનમ બયાં કરૂં
બલકે જાન વ માલ મેરા તેરેપર કુરબાંન કરૂં.
દોસ્તો આવો સબી માલ લુંટાતા હું મૈ.
લુટો લુટો યે તસદુક દીલો જાનકરૂં.
મેરી જાનીકા મૈ સદકા તુમે લુટારે.

યે લુંટાયા માલ તસદ્દુ કભી જાન કરૂં

દોસત

આમદે જાલમ પરીહે—યે રાહ

અજબ કયા ખુબ તેરા દીલ બડા હે.
મીસલ તેરે નહી કોઇ દુસરા હે.—અજબ
યે માલ ધન સભી અપના લુંટાયા.
નહી કુછ દીલમે ડરાહે.—અજબ
અરે વાવા હમારે દોસત જાની.
તુને વાયદા તેરા પુરાં કીયાહે.—અજબ
તેરી દોલતસે હમ હોગે તવંગર.
તુનેહી હમકુ બસ ઇતના દીયા હે.—અજબ
સીફત તેરે ન કીસું અબ હમ ન ગાવે.
સલુક હમસે જો તુને યે કીયા હે.—અજબ

શાહજાદા—સુનોરે મોરે તુમસે યે હે ગુફતાર.
માલ યે ખજાના તુમકું ખીલાયા, હેગા યે મેરા ઇકરાર.
જાન માલ સારા ઇસકે ઉપરસે, મેને કીયા યે નીસાર.

———ooo———

શયતાન

ફીરાતા હૈ હમે કા કા કીસમતકા બદલ જાના—એ રાહ

અરે બેટી બેટા તુજકો તો કીયા વો કામ કર આયે.
મેને જો જો કહાથા કામ તું ઉસકા કયા ખબર લાયે.

સુના કુછ ખુશ ખબર અછી કે જીસ્સે ખુશ હો મેરા દીલ.
મેરી દોખ્તર પીયારી તું બતા જો કુછકે કર આયે.
તું શહજાદેકો ભૈકાને ગઇથી તું કયા કીયા તું.
બતા મેરેકો તુ જલ્દી વહાં કર કીયા આવે.

---o---

હાલે દીલ કીસ્સે પુછું રે.

બેટી—કબસે વો કામ મે કર આઇરે.

શુનોજી પીદર મોરે પીયારે, કબસે વો કામ કરકે મે આઇરે.
ઉસકું ગુલામ મૈને અપના બનાયા, ફીરકે યહાં સુના અબ મે આઇરે
માલ ઔર ધન ઉસકા લુટાયા, ઉસકું કંગાલ અબ મે બનાઇરે.
હો અબ ખુશ તું, બશ અપને દીલમે મૈને જો કુછ કીયા વો સુનાઇરે
શરાબ તો ઉસકુ ઇતના પીલાયા, બલકે મેરે દમ ઉસ મસ્ત બનાઇરે.

---o---

શયતાન

રાજ સુન મોકો હૈ પરબતન હારી—એ રાહ

વાવા શાબાશ હે બેટી તુજકું આજ બસ ખુશી કીયા મુજકું,
મકસદ મેરા તું સબ બર લે આઇ, અબ કીયું શાબાશ મે નદ્દું તુજકુ
અબ હૈ ઔરતકું ઉસકે ભૈકાના જોકે ફીરતી હૈ બન બનમે ઉસકું,
અબ મૈ બન કરકે પીરએક બુજરૂબ જાકે જંગલમે ભૈકાઉ ઉસકું.
અબ તું બેઠ કરકે કરતી હે યાં કીયા, ઔરભી કરે ખરાબ જાકે ઉસકુ
અબ મે ઇધર તું ઉધર જા, સુન તું અએ બેટી કહેતાહું તુજકું.

શાહુજાદા

આજ ચમકા હુવા આશકારા—યે રાહ

હાય રંડીને કરકર આવારા, મુજકું ઘરસેભી આપાર કારા.
માલ મેરા સભી ખાવ પીકર, કરકે મુફલીસ બીચારા.
અબ વો કહેતી હૈ જા કુછ કમાલા, કહા મે જાઊ ગીરદશકા મારા.
કામ ધનદા નહીં કુછભી જાનતા, હાય કીયા મે કરૂં યહાં વારા.
કોઇ ગમખાર મેરા નહીં હે, કીસકે આગે કરૂં યેહ પુકારા.

શયતાનજાદી

રામ તોરે નામકી ધુમ મચાઇ—યે રાહ

અરે કીયા તું નાહક યે બકબક લગાઇ, જાકે કર અબતું કુછભી કમાઇ
બે શરમ તુજકું શરમ નહીં હે મેરી જો ખાકે કમાઇ,
બેઠા હૈ કીયા તું જાકે કમાલા, છોડદે યેહ બે હયાઇ—અરે કીયા તુ
ટુકડે હરામ કે ખાવેગા કાંતક, કરકે મેરી ભડવાઇ.
ચલ જા નીકલ તું અબે મુવે પીટ, ઘરસે મેરે હો રહાઇ,—અરે.
મુદતસે ઘરમે બેઠા હૈ તું, જો બન કરકે મીસલે લુગાઇ,
જા મેરે ઘરસે કાલા તેરા કર, છોડ તું યેહ મુરખાઇ.—અરે.

શાહજાદા

હમ આપસે લેકર રજા—યે રાહ

હે હે તું મેરા માલ સબ ખાકર કે કરતી હે જુલમ,
  કર કુછ ખુદાકા ખોફ તું નાહક નકર મુજપે સીતમ.
અબ્બે માલજર લાખોકાતું, મેરા સભી ખાકે હજમ,
  અબ દેતીહે ઘરસે નીકાલ મેરેકું તું હો બે રહેમ.
કુછ આતરસે મેરે ઉપર મેં ક્યા કમાલાઉં યહાં.
  ધનધાતો કુછ આતા નહીં જાઉંમેં અબ હે હે કહાં કહાં
યે બે વફાઇ મત કર મેરેપે તું, અબ્બે જાલીમગાર.
  મેરા યહાં તો કોઈ નઇ તેરે સીવાય અબ્બે ભી નામદાર.

સયતાનજાદી

કીયા કમાને અબરૂને એક તીર નજારા મારા—યે રાહ

ઢોંગ યે છોડ મુવે જલ્દ કમાને જાકર લે આ.
  કુછ નહીં આતા હે તું હેલવ પાટી કરજા,
મરદ હે તું યા કોઇ હેગા જનાના આદમ,
  ઘરમે તું મરદ હે તો કુછભી કમાને જા લેઆ.
જા યહાંસે મેં તુજે કહેતી હું એકબાર મુવે.
  કહે ના મેરા નહીં સુનતા યે તુજે ક્યા યેહ હુવા.

જોગન—હો ગયા તું બેવફા અય જાને મન અય જાને મન,
મે જો તેરા કયા કીયા અય જાને મન અય જાને મન.
કયા જમાનેમે વફાદારી અજીજો ઉડગઇ,
જો જુદા તું હો ગયા અય જાને મન અય જાને મન.
તેરે પીછી મેં જાની બનકે જોગનકા બહુ.
કર રહી હું યે સદા અય જાને મન.
બે તરસ ઔર બે રહમ તુજસા એ દુનીયામે કોઇ.
આજ દીન તક ના હુવા અય જાને મન અય જાને.
મૈં જુદાઇકી અગનમે જલ રહીહું રાત દીન.
તું મજા કર રહા અય જાને મન અય જાને.
કયા જવાબ દેગા ખુદાકું બોલ કર કુછ દીલ મને.
કયું તું નાદર હો ગયા અય જાને મન અય જાને.
તેરે પીછે ઇસી જંગલમે મર જાઉગી.
હૈ યે કીસમતકા લીખા અય જાને મન અય જાનેમન.

શયતાન

એતો મજનુ હોગા —યે રાહ

સુન બશારત યે તું બાસી ફાતી, કીયું તું જંગલકી યે ખાખ ઉડાતી.
જીસકે પીછે તું યે જી જલાતી, વો તો તેરા નહીં સંગાતી.
ઉસને કી એક ઔરત હે જાતી, તું ભી જા દેખ કોઇ અપના સંગાતી
નાહક યે અપના જી કીયું જલાતી, યે જવાનીમે કીયુ તલ મલાતી

જોગન

વો સનમ તેરા મોખડા દેખા જાવે—યે રાહ

વો ખબીસ તું કયા શયતાન લઈ હેરે, મુજકુ હુવા માલુમ.
લાહવલ તુજપર પડતી હું મે, હોજા યહાંસે ગેબ.
બેશક યે મુજકું એકીન હેરે, વો ખબીસ તું કીયા શયતાને.
બેકાને આયા મુજકુ અબ તું, બેગ હે દામાન પાક.
બેકાના મેરા મુશકીલ હૈરે, વો ખબીસ તું કીયા શયતાને.

દોસ્ત.

ખુદાદી જાને—યે રાહ

માલ ખજાના જર વ જવાહર હમને પાયાહૈ બીશીયાર.
તુ ફેલ તુમારે હો ગયા હમ દોનો જરદાર—તું ફેલ તુમારે.
હીરે મોતી લાલ જવાહર યે સબ હમકુ મીલેંગે આજ.
સુન અગ્મે સાહેબ નહી હૈ હમ અબ કુછ મોહતાજ સુનો સાહેબ.
પેહેલે હમ થે ફકીર મુફલીસ વ ગરીબ મીસલે કંગાલ.
અબતો હુવે હૈ માલોસે બસ માલ માલ—અબતો હુવે.

શયતાન.

સુનીએ જનાબ હાલ—યે રાહ

દોસ્તો ઈસ વખ્ત તુમસે બસ યે કામહે.
તુમ કરો જલ્દ એસે લાયકે ઇનામ હૈ.

એક જોગન ફીરતી હે ઇસ જંગલે ખુન બારમે.
ખુબ સુરતમાંહ પીકર ઔર ગુલ અનદામ હૈ.
ઓર હૈ વો પાક દામન નેક બખ્ત ઔર પાક જાત.
રાત દીન અલ્લાકા ઉસકે જબાનપર નામહૈ,
ઇસ લીય ઉસ પાક દામનકું કરો નાપાક તુમ.
બસ તુમારેસે મેરા સુનો અનજામહૈ,
ગર તુમ ઉસકે પાક દામનકો લગાવોગા દાગ,
ફેરતો મેરા જાનભી તુમ પરસે બસ કુરબાનહૈ.

દોસ્ત

કાસીદા લાદે ખબર યારકે આ જાનેકી.—યે રાહ

અભી હમ કરને ખરાબ ઉસકું વાહા જાતેહે,
આપકા કહેના હમે સરપે ચહડાતે હે.
જાતે હમ દો વહાં પાસ ઉસ જોગનકે.
દેખીયે કીસતરહ કે હમ ઉસકું વહાં સતાતે હે.
આપ યે કહેતે હો જો પાક વો દામન હેગી,
હમ ઉસકે દામનકુ અબ દાગ જા લગાતેહે.

સ્યતાનજાદી

ફેર કીયું શીકલ દેખાઈ.—યે રાહ

ફેર કીયું સુરત દેખાઇ, તુજ કું શરમ ન આઇ.
બાહર ગયાથા કબસે સુવેતું, કયા કીય બતા તું કમાઇ,

શાહજાદા

બનજારા—યે રાહ.

ઐ તરફ ફેર મૈ હારા, કહી ચલા ન મેરા ચારા.
જીસ જાયપે કદમ મૈ ધરતા, વાં પ્યરા ન કોઇ. કરતા
મૈ આખરકુ બસ હારા, કહી ચલાન મેરા ચારા.
અબ કહા મૈ જાની જાઊં, કીસ તરહ કમા મૈ લાઊં,
કીયા કરૂં મૈ અબ્બે માહા પારા, કહી ચલા
કાહા ગઇથે કાહા કહી નઇ કીયા લાયેતો કહા કુછ નઇ.
યે મીશલે હુવે આશકારા—કહી ચલાન મેરા ચારા.
જીસ જાપે હો જાતા ઇજ્જત મૈ નહીં કુછ પાતા.
કીયા હાય કરૂં મૈ કારા—કહી ચલાન મેરા ચારા.
કુછ કામ હુનર નઇ જાનું હૈ હૈ રે સુન અબ્બે બાનું.
ઇસિ લીયે જીગર હૈ પારા—કહી ચલાન મરા ચારા.
અબ કરૂં મૈ હૈ હૈ કીયા કોઇ દેતા નઇ એક પઇસા.
ઇસિ ફીકરશે દીલ હૈ ખારા—કહી ચલાન મેરા ચારા.
અબ ભુખ લગી હૈ જાની, કુછ ખીલા મેરેકું ખાના.
તુજ બીના ન કીસ્સે યારા—કહી ચલાન મેરા ચારા.

સ્યતાનજાદી

ચલ નીકલ તું મુવે જાકર, કીયા ખીલાઊં તુજકું ફતર.
જો કરતાહૈ પુકારા—કહી ચલાન મેરા ચારા.

શાહજાદા.

કુછ રહમ તુજે નઇ આતા, મેરા જાન યે ભુખશે જાતા.
મૈ ગીરદશકા હુવા મારા, કહી ચલાન મેરા ચારા.

સ્યતાનજાદી.

ચલ નીકલ નકર તું તકરાર, તેરે શીકલ છુપા અયે મુરદાર
મુઝે હેગા તુજસે ત્યારા, કહી ચલાન મેરા ચારા.

શાહજાદા.

કીયું કરતી હે મુજશે તું જંગ મૈ ભુકસે હુવાહું અબ તંગ
મુઝે ખીલા કુછ અયે માહપારા, કહી ચલાન મેરા ચારા.

શ્યતાનજાદી.

બે હયા સતા ન મુજકું, કીયા ધુલખાક ખીલઉ તુજકું,
બે શરમ હે તું નકારા—કહી ચલાન મેરા ચારા.

શાહજાદા

મૈ ભુકસે હે હે મરતા, કોઈ રહમ ન મુજપે કરતા.
મૈ કરૂં યહાં કીયા કારા, કહી ચલાન મેરા ચારા.

સ્યતાનજાદી

ચલ નીકલ મુવે તું યહાંસે—મૈ મારૂંગી તુજકું જાનસે.
દીલ તો હુવા બેજારા—કહી ચલાન મેરા ચારા,
જો કમા નહી લાવેગા, બીન જુતી ન કુછ ખાવેગા,
ઓર હોગા બોહત ખારા, કહાં ચલાન મેરા ચારા.

શાહજાદા

અરે હાય મૈ કહાં જાઊં. ઓર કીસકું મોહ દખલાઊં.
મેરા કોન કરેગા યારા, કહી ચલાન મેરા ચારા.
હાં દોસત વો આતેહે દીલબર. કુછ રહમ કરગે મુજપર.
દેખ હાલ મેરા એક બારા, કહી ચલાન મેરા ચારા.

અએ દોસ્તો જલ્દ આવો. કુછ ખાના મુઝે ખીલવાવો.
મૈ ભુક્કાહું મારા, કહી ચલાન મેરા ચારા.

દોસ્ત

ચલ નીકલ તુ યહાંસે બદકાર, કહેગા બડા મકાર.
બીન જુતી નહી કુછ કારા, કહી ચલાન મેરા ચારા.

શાહજાદા

હૈ હૈ ન મુજકુ મારો, કુછ રહમ કરો દીલદારો:
મેરા બખ્તકા ઉલટા તારા, કહી ચલાન મેરા ચારા.
અબ ઇસ દુનીયા કે અનદર, કોઇ નહી હે મેરા યાવર.
બસ હુવા બડા અનધારા, કહી ચલા ન મેરા ચારા.
હાય તકદીર મેરી ફુટી, કહાં આકર દોરી ટુટી.
યે કલામ ખુદાને મારા, કહી ચલા ન મેરા ચારા.

શાહજાદા

અરે અરે હાયરે ખુદારે ખુદા મેરા તો કોઇ નહી અબહુવા
જમાના મેરારે ફેર ગયા, યે રંદીનેભી દગાહી કીયા.
મુઝે કીયા ખબર કે યે બે હયા, મુઝે લુટકર કરેગી દગા.
મે ઘરબારસે તબાહ હો ગયા, ઓર માબાપસે જુદા હો ગયા
મે માબાપકું યે મોહ કયા દેખાઉ. હયરે કહાંઅબ મેજાઉરે.

——o——

પીદર શાહજાદીકા

સુન સહેલી ઉસે લીયારે—યે રાહ

કાં બેટી મોરી સીધારી.

છોડ યે દીલદારી, ગઈ મૈ નીયારી, મુજકું હોગી બે કરારી.
જાન જીગરથી હમારી, કાં બેટી મોરી સીધારી તુમ સબ યહાંસે જાઓ
ઢુંઢકર કાંહાંસે લાવો, હોગી તબ દુર, મેરી દીલકી બે કરારી.

સબલોગ

બાવા કા બચન હે હારીમે—યે રાહ

બાત તોહરી જાનીરે, સુનીએ મોરે શાહ
હમ તો યહાંસે અબતો જાવે, ઢુંઢ કહાંસે લાવે.
ગમ એ દીલસે દુર કરો, નહો પરેશાની બાત તો હારી.

———o———

જોગન.

લબપે જાન બખશીશ ઉલફતમે—યે રાહ

ફીરાકે યારસે મુજકું નીહાયત બે કરારી હૈ
દીલતો બસ તડપતા હૈ ઔર દીલપર આહ જારીહૈ.
મીસલે મજનું કે અબ શેરો બયાં બાંમે ભટકતીહું.
દેવાની બન ગઈ યારો અકલ તનસે સીધારીહૈ.
કે જબતક મૈ ન દેખુગી શીકલ ઉસ દીલ બર જાનકી.
ન હોગા ચૈન મેરેકું યે ઉસકી યાદ સારીહે.
તસવર દીલમૈ હે મેરે ઉસકે શીકલેકા નકશા.
ઐસી નકસેને બસ મુજકું યે દુનીયાંસે ઉખાડી હૈ.
મીસાલે કલ હજર તસવીર લગીહૈ મેરે સીનેમે,
ખુદા અબ કરૂં ક્યા બસ યહ દુખ મેરેપે ભારીહૈ

———o———

દાનું દોસ્ત

કાના કરે ધીંગાના—યે રાહ

બસ આગે નહીં અબ જાના, હૈ રાત યહાં પે રહેના.
યે જાય અજબ હૈ ખુશતર, અબ યહાં જમાવે બીસતર.
જોગન—યે તો હૈગી મેરી જગા, તુમ સુનો બરાય ખુદા.
રહમ કુછ કરના, દાનો દોસ્ત. હૈ રાત યહાંપે રહેના.
તુમ આગે યહાંસે જાયો, તક રહમ મેરેપે ખાવો.
દાનો દોસ્ત—તુ કોનહે હમસે કહો, જંગલમે કીયું તુમ રહો.
યેહ હમકું કહેના, હૈ રાત યહાંપે રહેના.
જોગન—મેરા હાલ ન પુછો ભાઇ, હૈ ગરદીશ મુજપર આઇ.
દાનો—ક્યા ગરદીશ તુમપર પડે, જોગન યે કીસમતકી હૈ ઘડી.
જોગન—તુમે કીયા કહેના, દાનો હૈ રાત યહાંપે રહેના.
દાનો—તુમ તનહા ઇસ જંગલમે રહેતે હો કૈસે બનમૈ.
તુમ ઘરકું હમારે ચલો, વહાં ઐશ મજે તુમ કરો.
યેહી સુન મૈના, હૈ રાતયહાંપે રહેના.
જોગન—આગ લગો તુમારે ઘરકો ફેર ભલા કહું કીયા મે તુમકો.
કીયા દુખ મુજપે પડા, યે તુમકું ખબર નહીં જરા.
સમજ કર કહેના, દાનો હૈ રાત યહાંપે રહેના.
દાનો—હૈ કસમ ખુદાકી તુમકો, તુમ ચલો હમારે ઘરકો.
યે માનો હમારા કહેના, સુનો સુનો બરાઇ ખુદા.
હમારા કહેના, હૈ રાત યહાંપે રહેના.

જોગન—તુમ બડે હો કોઇ બદ બખ્ત, હમ છોડે ન તુમકો ઇસ વખ્ત.
તુમ કરો ના જુલુમ મુજપર લે જાયગે તુમકો પકડ.
નહી કુછ કહેના, હે રાત યહાંપે રહેના,
મૈ કહેતીહું તુમકો છોડો, યે બાતસે મોહકો મોડો.
દોનો—હમ નહી તુમકો છોડે, બીન લે જાય મોહકો મોડે.
સમજ યે લેના, હે રાત યહાંપે રહેના.
જોગન—મત કરો જુલુમ તુમ મુજપર મેરા સબે મરેગા તુમપર.
દોનો—તેરે સબસે નહી હમ ડરતે બીન મૌત નહી હે મરતે.
યે સુન તુમ લેના, હે રાત યહાંપે રહેના.
જોગન—છોડો હાથ તુમ દોનો મેરે—નહી છોડે હાત હમ તેરે.
તુમ છોડોરે વાસતે ખુદા, તુમ ચલો યે માનો કહા.
દોનો—સુખન સુન સુખન શુન લેના, હે રાત યહાંપે રહેના.

———○O○———

તુજબીન મોરી કોન ખબર લે—યે રાહ

જોગન—ખાલીક મોરી લજા રખલે આફત મોએ ભારીરે.
તુજબીન મોરી કોન ખબરલે ખાલીક સરજન હારીરે.
દામન મોરા આજ બચાલે તુઇ ખાલીક બારીરે.
આસ મે રખ્તી તોરી ખાલીક તુજપર મે બલહારીરે.
મોકો તુંહી દેખાત માલીક કાયે ગજબ યે ભારીરે.
ઇસ જંગલમે તુજબીન મોરા કોઇ નહી હે વાલીરે.
ઇન દોનુંપે નીગાહ કેહેરકી ડાલ તુહી એક બારીરે,
ઇસ આફતસે મોકો બચાલે મેં અબ ઇનસે હારીરે.

———o———

હાલે દીલકા મેજા કીસસે બોલુરે—યે રાહ.

જોગન—સુક તેરા બજા કહું ન લાગરે.
દીલકી મુરાદા જોકે મેં પાંગરે—શુક.
રહેમ તું આકે મુજકો છુડાયા.
તુજપે કુરબાંન મૈ કહું ન જાગરે—શુક.

———o———

સ્યતાન.

અરે લાલદેવ ઈસ તરફ—યે રાહ

દેખા સાહેબો તુમને મેરા યે કામ.
હમેશાં મૈ કરતાહું એસા મુદામ.
કે જો શખસ મેરે દામમે આ ગયા.
મૈ ઉસકો બસ દુનીયામે પુરા કયા.
યે શાહજાદીપે કોઈ હીકમત ગેરી.
નહી ઉસકે ઉપર ચલી હે જરી.
અબ આખીરકો મૈ ઈસસે આજીજ હુવા.
કે આજીજ હુવા હાય આજીજ હુવા.
મેરે દોસ્તુંકો વો કરબદ દુઆ.
ઉન દોનુકો આંખુ સે અંધા કીયા.
વો આતેહે ઈસ વખ્ત દોનુ યહાં.
મેંભી છુપકે ગોશેમે દેખું યહાં.
કે કયા બાતે કરતેહે આપસમેં વો.
મેં દે કાન ઉનકી સુનું ગુફતગુ.

———o———

અરી જોગન ઓ—યે રાહ

પેલા—અમે બદબખ્ત કમબખ્ત અમે બે હયા.
મુજે સંગ લે જા તુને અંધા કયા.
બીજો—ફકત તું એકેલા ન અંધા હુવા.
તેરે બાએસ મેને ભી પાઇ સજા.
અરે હૈ જો શેતાંન અપના બડા.
ઉસ કમબખ્તકા હો કભી ના ભલા.
વો મરદુદ ખનાસ હૈગા લઇ.
ઉસ ઉપર કભી અબ ન લાવે યકી.

સ્યતાન દોનોકો જુતી મારતાહે
યેતો મજનુ હોગા દીવાના—યે રાહ

પેલો—કયું રે કમબખ્તી કયા તેરી આઇ.
જો કે જુતી યે મુજકો લગાઈ.
બીજો—મેને જુતીન તુજકો લગાઇ.
નાહક જુટ કયું યે બકતાહે ભાઇ.
હાંરે મારતાહે તું ઓર કેહતા.
કેસી તેરી યે હૈગી ભલાઇ.
વલા બીલા યે કયું જુઠ બકતા,
જુતી અબતક ન મેને ઉઠાઇ.
હે હૈ યે તુજબીના કોન હોગા.
ફકત અપને યહાં હે તન હાઇ.

મારતાહે તુ ઔર કેહેતા મુજકો.
મુજસે કરતા કયું યે ચપલાઈ
તેરી ગરદનકા ખુન મૈ પીયુંગા.
બસ મેં દેખી તેરી બે વફાઈ.
મૈભી તેરેકો જીતા ન છોડું.
દેખી તેરીભી મેને ભલાઇ.
સ્યતાન—તુમ કયું આપસેમે લડતે હો દોનું.
બોલો તુમકો કયા ચાયે યે ભાઇ.
દોસ્તો—હમકો ચાહીએ જોરૂ ઇસી વખ્ત,
નૈતો ચલ તું યહાંસે હો રાણી.
સ્યતાન—હા મૈ લા દેતાહું એક ઔરત.
તુમ કરો મત યું દોનું લડાઈ.
તુમ આબ દોનું યહાં અબ ખડેરો.
મૈ જા ઘરસે હું લાતા બુલાઈ,
દોસ્તો—વાવાહ બખ્ત કયાં ખુલે અપને યારો.
આંખે ફોડ ઔર જોરૂ દીલાઇ.
સયતાન—લે મેં એક ઔરત દેતાહું તુજકો.
તું પકડ અબ ઇસકી કલાઇ.
લે યે દુસરીકા તું અબ બાકડ હાથ.
સુન તું જલદીસે અએ મોરે ભાઇ,
અબ તુમ ઘર અપને અપને લે જાઓ,
જાઓ ઇસ જાસે હો અબ રાણી,

અંધે—સુકર તેરા હે અય્યે ખાલીક અકબર.
તુને અંધે કર જોરૂ દીલાઈ.
પેહલા—ચલ એ જાની તું અબ મેરે હમરાહ,
હકને તેરેકો મુજસે મીલાઇ.
દુસરા—મેરી ઓરતકો કયું ખેંચ જાતા,
ઈતની મતકર યે તું બે હયાઈ.
પેહલા—મેરી ઓરતકો તું ખેંચતાહે,
તું કીયું પકડીહે ઇસકી કલાઇ.
દુસરા—તેરી ઓરતકો મે કાં હું પકડા,
યેતો મેરી હે સુન તું અય્યે ભાઈ.
પેહલા—ચલ અય્યે બીબી તું અબ મેરે હમરાહ,
હરગીજ મત રખ તું મુજસે જુદાઇ,
દુસરા—યે તું કાં ખીચકર હે લે જાતા,
છોડ યેતો હૈ મેરી લુગાઇ,
સ્યતાન જાદી—છોડો છોડો અય્યે અંધો ખબીસો,
નાહક જેગ્યા યે એગ્ની લગાઇ,

સુનો હમારે શાહ યે અરજ મોરી આપ—યે રાહ
સીપાઈ—દેખો દેખો શાહેબો યે મુરદા કોનહૈ,
ઈસકો જીશને મારાહે વો ખુની કોન હૈ.
ઇસકા ખુની યેહી હૈગા દેખો સાહેબો,
મુસ્કા ઇસ્કો બાંદકે અબ જલદી લે ચલો.

રૂબરૂ જા શાહકે ઇસકો ખડા કરે,
જલ્દ ઇસકો બાંધો તુમ કે પાંસે અબ ચલે,

———o———

સહીન શાહ સુનીએગા અએ નેક નામ—યે રાહ

સીપાઈ—સીહીન શાહ અરજ યે સુનીએગા આપ,
કે ઇસને કયા હૈગા એક ખુન આજ,
નજરસે હમ દેખ ઇસકો લાએ યહાં,
કહો તો ઉસ મુરદેકી દેવે નીશા,
મુનાસીબ જો જાનો સજા કીજીએ.
વ લેકીન નહીતો રહા કીજીએ,

———o———

ગુલાબ ડાલુ આંખુમે રાવરા ખટકે—યે રાહ

શાહ—અછા મૈને યે બાત સુન સગરી માની,
ઉસકી નીશાની તું મેરે જબાની અછા,
ઇસકો લેજાઓ જંગલકે અંદર,
કતલ કરો શાદમાની અછા મેને,

———:o:———

મેરી દવાકા કોઈ કદરદાં નહી મીલતા—યે રાહ,

સ્યતાન—પેછાનતે હો મેરેકો તુમ સબયે દોસ્તદાર,
મેં હુ વોહી શેતાન જો ઇબલીસ નાબીકાર.
દેખા યે કામ મેરા અજીજો તુમ આંખસે,
કીસ તરહકા ફસાદી હું તુમ રખના યાદગાર.
દેખો વો જોગન ઔર વો શેહજાદા બનમે હૈ,
ઉન દોનુકો મેં કીસ તરાં કરતાં હું ખાર જાર,

દરદોગમ—યે રાહ

શેહજાદા—આહ આલમ દરદગમ ક્યા સીતમ આ પડા.
મેરેસે તું જુલમ યે ઉઠા યા ખુદા,
મેરેપે કર રહમ ઇસ ઘડી યા ઇલાહ.
તું મેરા હે રહીમ કર અફુ યે ખતા.
ઇસ કુવેસે મુજે તું નીકાળ યા ખુદા.
સખતી યે દુર કર તા મેરા હો ભલા.

ગોરી ચલી સાસરે ફીરભી કુબી આનાં—યે રાહ

સીપાઈ—બસ ઇસી જંગલમે તુમ સબ ડેરા યારો.
ઓર ઇસ ખુનીકી ગરદન યાપે મારો.
અબ સમશીર જલદી હાથમે લો દીલદારો.
એક દમમે ઇસકે સરકો યહાંસે ઉતારો.
૧ સીપાઈ—દેખો દેખો અજીજો સામી બલા ક્યા આઇ.
૨ સીપાઈ—યે બલા નહી કોઇ જોગન હેગી ભાઇ.
ચલો ચલો સબ અપને આગે ઇસકે જાવે.
યે કોન હે જોગન પેહ છાન ઇસકી પાવે.
અરે અરે રે યેતો અપની હૈ શેહજાદી,
યે વહીહે અપને જીસકી કરતે યાદી.
ચલો ચલો અબ અપને જલદી યહાંસે જા કર.
ઓર શાહસે અપને હાલ કરે યે જાહીર,

ફીર શાહકો અપને સાથ યહાંપે લાવે.
ઔર ઇસ જોગનકો ઉસકે સાથ મીલવાવે.

—o—

ફીરાતાહે હમેકાં કાં—યે રાહ

શાહ—જુદાઈમે તેરે આંખુસે ખું અબ્બે બખ્ત જા ટપકાં.
જુદા હોનેસે તેરે ખુન હોકર દીલ નીહાં ટપકા.
તપે ફુરકતસે અજબસ રંગ મેરાબા ફરાનીહે,
ગમે હીજરા મે આંખુસે યે રંગે અરગવા ટપકા.
હુવા જોસે જીનુબી નીસ્તરે ફસ્સાદ હે મુજકો
બના તન મીસલે ફૌવારા કે હરએક ઉસત ખાં ટપકા.
હુઇહે બે કલી અજબસકે તુટે દીલ હજારકા
ચલી બાદે ખીજા ઐસી ગુલે હરબોસ્તા ટપકાં,

મીલા આજ હમકો વો ચનદા.

સીપાઈ—મીલી આજ હમકો વો લડકી તુમારી.
અરજ યે શુનો આપ જલદી હમારી.
પેહન કર કફની ઔર બનકર કે જોગન.
વો ફીરતીહે જંગલમે બસ મારી મારી.
ચલો સાથ હમારે તુમ અબ્બે શાંહ આલી.
હમ દીખલાવે તુમકો વો જોગન હમારી.
જરા દેર તુંમ અબ નહી યાં લગાઓ.
કે ચલનેકી અપને કરો તુમ તૈયારી.

ખુશી અબ તુમ હો જાઓ એ શાહ હમારે.
ન ખાઓ તુમ અબ ગમકી દીલમે કટારી.
છુપા ઇશક હમારા બીયાં બાંમે નીસદીન—યે રાહ

શાહ—અજીજો તુમારા મે એહસાન મંદહું.
કે તુમને ખુશીકી ખબર યે સુનાએ.
ખુશી કયું ન મે અપને બસ દીલ હોઊ.
કે ગુમ ગસ્તકા તુમ પતાજો લે આએ.
ચલો જબતો કુછ દેર ન અબ તુમ લગાઓ.
કહાં ચલ બતાઓ કે તુમ દેખ આએ.
શાહજાદી—મેરારે પીયારા સાજના તોરેરે મેતો કાટના.
જોગન મૈ બનકે બન બન ઢુંઢું.
તોહેકો મે યે રાજના મેરારે બીરાગી.

રૂહબન મેરે ત્યા—યે રાહ

શાહ—શુકરે ખુદાકે આજ રોજ બેટી મેરી મીલી મીલી.
ગરદશપે જો સર આઇથી વોબી મેરી ટલી ટલી.
દબેસેહી બેટીકી આખીયે થંડી હો ગઇ.
મારે ખુશી કે દીલકી અબ ખીલી મેરી કલી કલી.
અએ બેટી મેરી જાન મન કીસકે ફીરાકમે યે તું
જોગન યે બનકે દુબદુ ફીરતી હૈ કયું ગલી ગલી.

—o—

ઇસ આતશે ઉલફતમે—યે રાહ

શાહજાદા—યે ગરદીશે અયામને ક્યા મુજકો સતાયા.
આખીરકો મુજે લા યેહી કુવેમે જુકાયા,
અફશોશ યે દુખ કેસા મેરે સરપે પડાહે.
ઇસ ગમને મેરા સબરભી યે દીલકા ઉડાયા.
ઇસ બેકસીમે કોન મેરા યારહે ગમખાર.
હે હે ઉસ રંડી ક્યાકો કુછ રેહમ ન આયા.
ઇસ ગરદીશે અયામસે લાચાર હુવા હું.
અબ તેરે સીવા કોઈ નહી મેરા ખુદાયા.

સંભાલો તેગ અદાકો જરા સુનોતો શાહી—યે રાહ.

શાહજાદી—યે અવાજ આઈ કહાંસે જરા સુનોતો સહી.
મુજકો કોઇ બહેરે ખુદા દો બતા સુનોતો સહી,
યેતો આવાજ મેરે જાનો જીગરકે જેસી.
ક્યા યેહી ગેબસે આઈ સદા સુનોતો સહી.
જીસકે ખાતીરમે યહાં જોગ લીયે ફીરતી હું.
ઉસકાહી હૈય આવાજ જરા સુનોતો સહી.
નતો યે ઝાડુમે હે નતો કોહ સારૂમે
દખો કુવેમે સભી મીલ જરા સુનોતો સહી.
યેહી યેહી હે મેરા જાન નીકાલો સારે.
કેસા યે આનકે હૈ હૈ પડા સુનોતો સહી.

તેરી ખુદરત અજબ હૈ ખુદાયા—યે રાહ

શાહજાદા—તેરા સદહા શુકરહૈ ખુદાયા.

તુને સખાવતીસે મુજકો નીકાલા—શુકર૦

ઈસ કુવે અંદર મૈ જા પડાથા.

સરપર ન મેરે ન છોટા બડાથા.

તેરાહી મુજકો બસ આસરાથા.

તુનેહી મુજકો અબ બચાયા—શુકર૦

